

Галашевський Є. І.

студент 1-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКА ЕТИКА

Самим терміном «етика» визначають філософське вчення про моральність, а також сукупну систему моральних правил і норм поведінки, мораль будь-якої суспільної чи професійної групи, науку про відносини, що існують між людьми, та обов'язки, що випливають з цих підстав. Основою моральної культури адвоката є моральні норми. Надзвичайна важливість функціонального навантаження адвокатури вимагає від адвокатів слідування високим етичним стандартам поведінки. При цьому специфіка, комплексний характер обов'язків, що покладені на адвокатуру, обумовлюють необхідність збалансування засад служіння адвоката інтересам окремого клієнта та інтересам суспільства в цілому, дотримання принципів законності і верховенства права. Дотримання адвокатами особливих правил розглядається світовою адвокатською спільнотою як необхідна передумова повноцінного функціонування адвокатури, виконання нею її важливої соціальної ролі в демократичному суспільстві, один з основних професійних обов'язків адвоката.

Етичні засади адвокатської професії визначені Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Стаття 4 цього Закону визначила їх так: «Адвокатура України здійснює свою діяльність на принципах верховенства закону, незалежності, демократизму». Дія цих правил поширюється на всі види адвокатської діяльності; на всіх адвокатів України, а також на адвокатів іноземних держав, які здійснюють адвокатську діяльність в Україні; на членів органів адвокатського самоврядування. Згідно з правилами, адвокати у своїй повсякденній практиці керуються такими принципами: незалежність та свобода адвоката у здійсненні адвокатської діяльності, дотримання законності, домінантність інтересів клієнта, неприпустимість конфлікту інтересів, конфіденційність, компетентність та добросовісність, повага до адвокатської професії, культура поведінки, обмежене рекламування діяльності адвокатів. Адвокат в процесі своєї роботи вступає в контакт з різними державними органами: судовими, дізнання і слідства, виконання покарання, податковими, прокуратурою, контролюючими органами і т. д. Взаємовідносини адвоката з посадовими особами всіх цих органів повинні будуватися на принципах поваги та визнання суспільної користі їх діяльності.

Чесність є одним із найважливіших принципів адвокатської етики. Чесність адвоката базується на понятті «честь». Честь як моральна категорія характеризує особливе ставлення людини до самої себе, його здатність давати внутрішню оцінку своєї поведінки, контролювати себе, здатність до самообмеження у своїх діях в тій чи іншій ситуації. Адвокат не має права приховувати від свого довірителя слабкість своєї позиції, певні складнощі, що можуть виникнути в певному розвитку подій.

Принцип гуманізму полягає у визнанні та захисті адвокатами всіма законними способами прав, свобод та інтересів фізичних і юридичних осіб. Адвокат повинен всіма силами захищати права фізичних та юридичних осіб від порушень, у тому числі від зловживань посадових осіб державних органів.

У Загальному кодексі правил для адвокатів країн Європейського співтовариства йдеться, що в будь-якому правовому суспільстві адвокату відведена особлива роль. Його обов'язки не обмежуються сумлінним виконанням свого обов'язку у межах закону. Адвокату слід діяти в інтересах як права в цілому, так і тих, чий права і свободи йому довірено захищати; не лише виступати в

суді від імені довірителя, а й надавати йому юридичну допомогу у вигляді порад і консультацій.